228.

degentibus congregata. In qua plurimi qui se dicunt in xp̄m
credere. nec audierunt uocem eius. nec receperunt disciplinā.
nec iuxta eum ēē uoluerunt; Quod autem dr̄ principes eius
in ea sicut leones rugientes. scio offensurum me ēē plu
rimos. quod super epis & presbiteris hoc interpreter; cū & pre
sbiteri mali qui susannā uiolare cupierunt. ceteros
presbiteros qui bene uixerint n̄ condemnent; & ma
li principes quos describit sermo ppheticus. non
sint bonis principibus contumelię; stulto enī flagel
lato insipiens sapientior erit; Si autem insipiens sa
pientior fit. quanto magis ille qui sapiens ē. Sed
& iudices eius accipientes munera. uendentesq; ius
titiā. nonne recte appellant̄ lupi arabię. uel uesper
tini sicut simmachus transtulit; nonne merent̄ lu
pi dici beniamin qui mane rapiunt & ad uesperam diui
dunt escam. Sed lupi uespertini qui noctibus comedunt &
in mane nihil relinquunt; Quod autem sequitur. pphetę e
ius ΠΝΕΥΜΑΤΟΦΟΡΟΙ. Id est portantes spm̄ uiri
contemptores. nullum moueat quod super doctoribus in
terpretantes. eosdem & pphetas dicamus & contempto
res; cū & apostolus. nolite contristare spm̄ scm̄ dei in
quo signati estis in diem redemptionis; & dd̄ loquit̄
In quinquagesimo psalmo. spm̄ scm̄ tuū ne auferas
a me; nisi enī sps scs contristatur. fugere consueuit

p̄cipiat